

Uiteindelijk hebben de magiërs de luminex en de solar gemaakt. Helaas waren tegen die tijd al veel mensen gestorven van de honger en de kou.'

'Over honger gesproken, ik zou wel wat lusten,' klonk het in Beridons hoofd.

Beridon raakte hierdoor afgeleid en keek opzij naar Fritz, zijn niet al te aanhankelijke huisdier. Fritz was een magisch wezen, en kon daarom via gedachten praten met andere magische wezens en magiërs. Ook wel zwijgspraak genoemd.

'Even geduld,' zei Beridon terug in zwijgspraak.

Fritz slaakte in gedachten een diepe zucht.

'In eerste instantie stond de luminex altijd aan, maar dat bracht problemen met zich mee. Er was geen verschil in dag en nacht, waardoor mensen en dieren ontregeld raakten. Zelfs de temperatuur was altijd hetzelfde.'

'Geen sneeuw en kou?' onderbrak Andrei hem vragend.

'Dat klopt. Het was aangenaam warm weer. Er stond altijd wel ergens graan op de akkers, en er was voldoende eten voor de dieren te vinden. Dat bleek ook nadelige gevolgen te hebben. De akkers raakten uitgeput, omdat ze geen rust kregen, en het aantal wilde dieren bleef groeien. De beren deden geen winterslaap meer en overvielen afgelegen boerderijen op zoek naar nog meer eten. De nachtdieren zochten hun heil in de grotten en verlaten boerderijen.'

'Om de natuur weer in balans te brengen, is de machine aangepast, en kan hij qua sterkte worden ingesteld. Sindsdien is het 's nachts weer donker en in de winter weer koud.'

'Hoe zijn de luminex en de solar gemaakt en door wie?' vroeg Kenzi aan Beridon.

'Dat weet ik niet, helaas. Ik weet alleen dat er veel magiërs voor nodig waren om het plan te maken en het uit te voeren. Het is al enkele eeuwen geleden, en ik denk dat er in die tijd te veel chaos was om dat te documenteren.'

Beridon draaide zich om naar de machine. Het was een groot ap-

paraat dat bestond uit een open bak waar de kristallen in werden gegooid. In de bak stond een metalen cilinder van een meter hoog en een halve meter breed.

‘Kan een van jullie uitleggen hoe de machine werkt?’ Hij keek zijn studenten om de beurt aan. Andrei knikte voorzichtig.

‘Het cinnaber dat wij in de tank gooien, wordt verpulverd door de machine in de cilinder. Dat kristallengruis wordt omgezet in pure magie. Via de lans,’ hij wees naar een lange buis die aan de machine vastzat en die door het raam naar buiten stak, ‘wordt een magische straal omhoog gestuurd. Naar de solar.’

‘En?’ vroeg Beridon na enige stilte.

Andrei haalde zijn schouders op. ‘Dat is alles wat ik weet.’

Beridon maakte het verhaal af. ‘De solar is eigenlijk niets meer dan een enorme spiegelbal heel hoog in de lucht. Denk maar aan een kleine planeet. Deze weerkaatst de magische straal als kunstmatig licht. Op de grond wordt dit licht opgepikt en via spiegels verder verspreid.’

‘Nog een laatste vraag,’ zei hij. ‘Wat weten jullie van de Grijze Landen?’

Jurre antwoordde: ‘Zo worden de gebieden genoemd die buiten het bereik van de solar vallen. Overdag is daar nog een beetje zicht, maar ’s nachts is het compleet donker.’

‘Prima,’ zei Beridon. ‘Dat lijkt mij voldoende voor vandaag.’

Beridon keek naar Fritz en gaf hem een seintje. ‘Wij gaan naar beneden om te eten. Jullie mogen straks ook. Er moeten altijd twee mensen bij de machine blijven. Mocht er iets gebeuren, dan kan één van jullie bij de luminex blijven, en de ander kan naar beneden om hulp te halen.’

Fritz, die zijn geliefde vorm van zwijn niet wilde veranderen in iets anders, had wat moeite met de trap.

De toren was eigenlijk niets meer dan een ommuurde wenteltrap met plateaus om te rusten. De trap eindigde boven in de grote ruimte waar de luminex stond. Deze ruimte had een dak tegen de regen en

de sneeuw, met rondom openingen in de muur. De toren was speciaal gebouwd toen de machine werd gemaakt. Omdat nog niet zeker was waar de solar zou komen, waren er meerdere ramen gemaakt en stond de luminex op wielen. De wielen van het onderstel waren al lang kapot, dus het was maar goed dat de solar zich niet verplaatste.

‘Waarom neem je altijd de vorm van een zwijn aan? Je kan uit zoveel leuke dieren kiezen als metamorf?’ vroeg Beridon in zwijgspraak aan Fritz.

‘Zoals wat? Een kat? Dan verwachten mensen dat ik naar ze luister en spin als ze me aaien. Nee, liever niet. Van een zwijn verwachten ze niet veel. Alleen dat ik veel eet en in de modder lig. Meer heb ik niet nodig.’

Beneden aangekomen liep Fritz naar een groepje bomen. Hij begon met zijn snuit te wroeten in de grond. *‘Je vraagt je vast af wat ik aan het doen ben,’* zei Fritz. *‘Ik ben op zoek naar truffels, dat schijnen zwijnen te doen.’*

‘Zwijnen wel ja, maar jij bent geen zwijn, jij bent een metamorf. Dus laten we maar gewoon naar de keuken gaan en kijken of er nog iets is overgebleven van de lunch.’

‘Ook een goed plan.’ Fritz draaide zich om en liep in de richting van de burcht. Als hij kon huppelen, dan had hij dat zeker gedaan.

De toren stond achteraf op de magiërsCitadel. De citadel was meer een dorp dan een vesting. Alles was aanwezig, van een bakker tot een tandarts, en van een bibliotheek tot een barbier. In ieder geval, alles wat de magiërs nodig konden hebben. Er waren geen akkers of boerderijen. Die waren allemaal beneden op de grond. De magiërsCitadel hing hier een meter of tien boven. Het zwevende eiland lag met enorme kettingen vast, zodat het niet zou afdrijven. Mocht er ooit een krijgshoofd zo dom zijn om de aanval te openen op de citadel, dan zouden de magiërs de kettingen kunnen loslaten. De burcht zou dan simpelweg opstijgen. Dat was echter nog nooit gebeurd.

De burcht was alleen via een brug te bereiken. Deze werd bewaakt door twee magische stenen poortwachters van enkele meters